

ÎNCHEIERE

27 iulie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Iurie Bejenaru
Ala Cobăneanu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Elena Șeremet

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Elenei Șeremet împotriva Întreprinderii de Stat „Manejul de Atletică Ușoară” cu privire la anularea ordinului de eliberare din funcție, restabilirea în funcția anterior deținută, încasarea salariului mediu lunar pentru perioada absenței forțate de la serviciu, încasarea salariului mediu pentru perioada reținerii eliberării carnetului de muncă, repararea prejudiciului moral, compensarea concediilor anuale nefolosite și cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 10 februarie 2016, prin care a fost admis apelul declarat de Întreprinderea de Stat „Manejul de Atletică Ușoară”, casată hotărârea primei instanțe și emisă o nouă hotărâre de respingere a acțiunii

constată:

La 21 iunie 2012, Elena Șeremet a depus cerere de chemare împotriva ÎS „Manejul de Atletică Ușoară” cu privire la anularea ordinului de eliberare din funcție, restabilirea în funcția anterior deținută, încasarea salariului mediu lunar pentru perioada absenței forțate de la serviciu, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că la 09 aprilie 2012, prin ordinul ÎS „Manejul de Atletică Ușoară” nr. 21/M emis în aceeași zi, a fost concediată din funcția de ușier în legătură cu reducerea unității.

Afirmă că ordinul prin care s-a dispus concedierea sa din funcția de ușier contravine legislației muncii. Administrația nu i-a propus o altă funcție corespunzătoare pregătirii sale profesionale, cu toate că asemenea funcții au existat. Concedierea sa a avut loc fără acordul Comitetului sindical.

Sușține că calificarea sa este mai înaltă decât a unor persoane care au fost menținute în serviciu și față de care are prioritate. În cadrul întreprinderii activează din anul 1987, iar pe parcursul activității a fost menționată de nenumărate ori cu succese de muncă.

Consideră reclamanta că prin concedierea ilegală din funcție i-a fost cauzat prejudiciu material și moral. Prejudiciul material este echivalent cu salariul mediu lunar de la data concedierii și până la data pronunțării, iar cel moral cu 10 000 lei.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 98, 90, 355 Codul muncii și art. 166, 167 CPC.

Solicită admiterea acțiunii, anularea ordinului întreprinderii ÎS „Manejul de Atletică Ușoară” nr. 21M din 09 aprilie 2012 în partea concedierii sale ca ușier, restabilirea sa în funcție de ușier la ÎS „Manejul de Atletică Ușoară” și încasarea din contul ÎS „Manejul de Atletică Ușoară” în beneficiul ei salariul mediu lunar pe perioada absenței forțate de la serviciu, repararea prejudiciului moral în sumă de 10 000 lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

La 29 ianuarie 2013, Elena Șeremet a depus o cerere de chemare în judecată suplimentară prin care și-a majorat pretențiile, suplimentar solicitând încasarea de la pârât în beneficiul său a compensației în mărime de 6 688 lei pentru concediile de odihnă anuale nefolosite pentru perioada 2003-2007 și încasarea salariului mediu pentru perioada reținerii eliberării carnetului de muncă.

În motivarea acesteia a invocat că reducerea numai a unei singure unități de personal a fost făcută cu scopul eliberării din funcție doar a unei persoane care este nefavorabilă administrației, iar prin emiterea ilegală a ordinului nr. 21/M din 09 aprilie 2012 a fost lipsită de posibilitatea de a activa și a avea venit.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 13 mai 2015, acțiunea a fost admisă parțial, a fost anulat ordinul nr. 21/M din 09 aprilie 2012 de eliberare din funcție a Elenei Șeremet, a fost restabilită Elena Șeremet în funcția de ușier în cadrul ÎS „Manejul de Atletică Ușoară”, a fost încasat din contul ÎS „Manejul de Atletică Ușoară” în beneficiul Elenei Șeremet pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă de la 09 aprilie 2012 până la 13 mai 2015 în sumă totală de 72 388, 8 lei, a fost încasat în beneficiul Elenei Șeremet prejudiciul moral în mărime de un salariu mediu lunar în mărime de 1950 lei și a fost încasată suma de 7 567, 84 lei în contul compensării concediilor anuale nefolosite pentru perioada anilor 2003-2007, fiind dispusă executarea imediată a hotărârii în partea restabilirii în funcție a Elenei Șeremet și încasării în beneficiul ei a unui salariu mediu lunar în sumă de 1950 lei. A fost încasat din contul ÎS „Manejul de Atletică Ușoară” în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 2397, 7 lei. În rest pretențiile au fost respinse ca neîntemeiate.

Prin încheierea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 13 mai 2015 a fost corectată omisiunea strecurată în hotărârea judecătorească și anume, în expresia „din contul ÎS „Manejul de Atletică Ușoară” în beneficiul Elenei Șeremet pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă de la 09 aprilie 2012 până la 13 mai 2015 în sumă totală de 72 388, 8 lei” s-a introdus cuvântul „salariu”.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 10 februarie 2016, a fost admis apelul declarat de ÎS „Manejul de Atletică Ușoară”, casată hotărârea primei instanțe și pronunțată o nouă hotărâre de respingere a acțiunii ca neîntemeiată.

La 25 mai 2016, Elena Șeremet a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată considerând-o ilegală și neîntemeiată.

Obiectează că instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor circumstanțelor pricinii, având o poziție unilaterală, nu a examinat și nu a dat apreciere obiectivă la toate probele din dosar.

Menționează că instanța de fond cercetând toate probele și circumstanțele cauzei, corect a stabilit că prin eliberarea din funcție a Elenei Șeremet, ÎS „Manejul de Atletică Ușoară” a încălcat prevederile legislației muncii și anume, lipsa acordului pentru concediere a organului sindical, neacordarea unui alt loc de muncă la aceeași întreprindere, în același departament.

În context, menționează că instanța de apel admite procesul-verbal nr. 1 din 02 februarie 2012 al Consiliului de Administrație al ÎS „Manejul de Atletică Ușoară” ca probă temeinică în vederea eliberării ordinului 06/M din 08 februarie 2012 și ordinului 07/M din 09 februarie 2012, cu toate că în acest act nu se menționează concret despre anumite persoane ce urmează a fi eliberate din funcție, nu a fost pusă în discuție nici eliberarea Elenei Șeremet din funcția de ușier, respectiv, acest proces verbal nu poate servi ca temei de concediere a recurentei.

Afirmă că apreciind gradul de legalitate al acțiunilor administrației ÎS „Manejul de Atletică Ușoară” de a angaja în funcția de ușier în locul Elenei Șeremet a unei alte persoane, instanța de apel a acționat cu depășirea limitelor legale, încălcând dispozițiile art. 373 CPC, care prevede că instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță, la fel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea pricinii, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanța de apel de către participanții la proces.

Relevă că instanța de apel constatând legalitatea eliberării Elenei Șeremet din funcție, a recunoscut neîntemeiate cerințele reclamantei/recurentă de compensare a concediului anual nefolosit în perioada absenței forțate de la muncă precum și repararea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată. Astfel, încălcând dispozițiile art. 119 CM, care stabilește că în cazul încetării contractului individual de muncă angajatul are dreptul la compensația tuturor concediilor anuale neplătite.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 08 aprilie 2016, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f. d. 165).

Careva date care ar confirma recepționarea deciziei de către recurentă la materialele cauzei lipsesc, însă ultima în cererea de recurs a invocat că decizia motivată a instanței de apel a recepționat-o la 13 aprilie 2016.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 10 februarie 2016, în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Elena Șeremet nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea

de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Elena Șeremet, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Elena Șeremet ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de Elena Șeremet se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Ala Cobăneanu